WEEKBLAD

PEP

Nr. 20

15 mei 1965

35 ct. p. w.

losse nrs. [illegible]5 ct.

NIEUW

ROODBAARD, DE SCHRIK DER ZEVEN ZEEEN. Een spannend verhaal over Roodbaard de Verschrikkelijke, kapitein van de Zwarte Valk en aanvoerder van ruim honderd woeste piraten, die plunderen als beroep hebben. Temidden van dit geweld groeit Roodbaards aangenomen zoon ERIK op (pag. 4).

*

NIEUW

ASTERIX EN HET GOUDEN SNOEIMES. Toen Gallië, ongeveer 50 jaar v. Chr., gebukt ging onder de Romeinse overheersing, was er slechts één dorpje dat zich niet aan de vreemde overweldigers onderwierp. In dat dorpje woonde ASTERIX, wiens opwindende en dolkomische avonturen je vanaf deze week weer kunt lezen op pag. 11.

*

NIEUW

BONANZA. Wie kent de bewoners van de trotse ranch Ponderosa niet: vader Cartwright en zijn drie zonen, Adam, Hoss en Little Joe? Hiernaast zie je hen gezellig samen op de foto. Maar dat het er niet altijd zo rustig aan toe gaat, kun je wel lezen in het verhaal OOG OM OOG, dat op pagina 14 begint.

*

NIEUW

DE GOUDZOEKER VAN MEMPHIS CITY. Een oude goudzoeker in Memphis, die vastgeroest is in zijn dagelijkse sleur, doet plotseling wonderlijke dingen... ...Waarom? Dat is het nu wat ARENDSOOG en zijn trouwe makker WITTE VEDER gaan uitzoeken in ons nieuwe vervolgverhaal, dat speciaal voor PEP werd geschreven en dat je zult vinden op pagina 22.

*

NIEUW

SPAGHETTI wordt weer eens achterna gezeten door zijn neef Prosjoetto, die hem telkens in de onmogelijkste situaties brengt door zijn stomme streken. Ook in GOUD IN DE WIELEN is dit weer het geval (pagina 24).

NIEUW

HET VERRAAD VAN STEVE WARSON. Samen met zijn vriend Michel Vaillant vormt de Amerikaan Steve Warson het wereldberoemde coureurskoppel van de Vaillante-fabriek. In de grootste Europese wedstrijden hebben zij regelmatig ereplaatsen veroverd. Nu zij met hun wagens ook in Amerika moeten rijden, komt Steve in ernstige moeilijkheden en zelfs tot... VERRAAD! (pag. 27).

*

NIEUW

Het verhaal „LUCKY LUKE TEGEN BILLY THE KID" begint op pagina 30. Daar zien we hoe de heer en mevrouw Bonney vol blijdschap de geboorte van hun zoon Billy bekendmaken. Enkele jaren later blijkt dat de bevolking van Fort Weakling deze blijdschap niet deelt. Maar dan komt Lucky Luke opdagen...

ZES ZINGENDE ZUSJES

De zes dames die hier vol overgave staan te zingen, zijn zusjes, maar... óók nog eens tweelingzusjes! Twee aan twee horen zij bij elkaar, zodat er dus drie tweelingen op het podium staan. Probeer jij nu eens te ontdekken wie bij wie hoort. Dat kun je vinden door alle dames met elkaar te vergelijken. Als je goed kijkt, zie je vanzelf dat er telkens maar 2 zijn die iets op of aan hebben wat maar 2 keer op de tekening voorkomt; als bijvoorbeeld zusje 1 en zusje 5 de enige waren, die een strik in hun haar zouden dragen, vormden zij samen een tweeling. Als je de tweelingen gevonden hebt, schrijf dan de nummers die bij elkaar horen op een briefkaart (en achter iedere combinatie het waarom: de **strik** bijv.). Stuur die briefkaart vóór 20 mei naar Redactie PEP, postbus 1444, Amsterdam. Schrijf in de linkerbovenhoek aan de adreszijde van de kaart: PEP-prijsvraag nr. 20.

OSCAR

In deze vernieuwde PEP (zeven splinternieuwe verhalen, stel je eventjes voor!) begint ook een nieuwe rubriek, waarin de lezer aan het woord komt. Heb je kritiek op PEP? Maak dan van je hart geen moordkuil! En wees maar niet bang dat wij boos zijn als je op- of aanmerkingen hebt. Integendeel, we zullen het juist fijn vinden als je eerlijk schrijft dat je een bepaald verhaal of artikel niet goed vindt, want daar kunnen wij ons de volgende keren dan naar richten. Op die manier helpen de lezers zelf mee hun blad zo mooi mogelijk te maken.
Toch hoeven in deze nieuwe brievenrubriek niet alleen maar brieven te staan die over de inhoud van het blad gaan. Er zijn nog zoveel andere dingen die je PEP kunt schrijven. Iedereen beleeft weleens iets wat de moeite van het vertellen waard is. Of je loopt al heel lang met een bepaald idee of plan rond. Schrijf het. Als het goed is, publiceren wij het.
Nu zul je natuurlijk ook wel begrijpen dat we niet alle binnenkomende post kunnen afdrukken. Dan zouden we wel drie nummers van PEP kunnen vullen met alleen maar brieven. De redactie moet een keuze maken en inkorten waar dat kan en mogelijk is. Maar je kunt er wel van op aan dat alle brieven beantwoord worden! Als er dus iets is waarvan je denkt: „DAT MOET IK PEP SCHRIJVEN!", aarzel dan niet, maar doe het. Het adres is: PEP, Postbus 497, Amsterdam.

PRIJZEN

EERSTE PRIJS:

een prachtige platenspeler in kunstleren koffer; tien tweede prijzen: een badmintonspel; tien derde prijzen: een fraaie vierkleurenballpoint.

*

Oplossing prijsvraag nr. 18: 15 klinkers.

*

DE WINNAARS VAN PRIJSVRAAG Nr. 13 ZIJN:

1e prijs: Alie Horjus, Kleinzand 21, Bolsward.
2e prijs: Kinderen Meijs, Hoensbroek; Grietje v. Triest, Dwingeloo; Arie Spieker, Velsen-Noord; Reina Cuperus, Amersfoort; John Vierhuis, Zwolle; Tineke Muller, Deventer; Anne v. Dijk, Groningen; Rinie de Gier, Arnhem; Jos v. Kleef, Venlo; Els v. Golen, Rotterdam.
3e prijs: Thea v. Zijl, Dongen; Frans Hoppers, Voerendaal; Gerrit de Jong, Gorinchem; Paul Kruger, Enschede; Carla de Blok, Amsterdam; Buddy Bickes, Roosendaal; Janna Kramer, Wormerveer; Theo v. d. Storm, Sneek; Dini Bloksen, Budel-Schoot; Rob Reppeltrath, Dieren.

DAT MOET IK PEP SCHRIJVEN

KUNDIGHEID

M'n complimenten voor uw blad „PEP", dat uitmunt door de mooi getekende verhalen en de artikelen van en over de luchtvaart. Vooral daarom ben ik abonnee van „PEP". Maar het verwondert mij dat u het verschil tussen een **Skybolt** en een **Hound Dog** niet kent (zie PEP nr. 12). Ik had iets meer kundigheid van u verwacht. Erg is het niet, want de abonnees die belangstelling hebben voor luchtvaart, zullen wel weten welk type projectiel bedoeld wordt, daar beide types onder de Boeing B-52 gehangen kunnen worden. Ik zou u ook willen vragen of u zo nu en dan ook eens een artikel over geleide projectielen kunt plaatsen.

Wim Kapitein (19)

Wij nemen ons petje af voor zoveel kundigheid, want Wim Kapitein heeft gelijk. De vergissing is ontstaan doordat onze luchtvaartmedewerker de gegevens voor de PEP-plaat telefonisch door moest geven. Vergissen is wel menselijk, maar we hopen toch dat het niet meer voor zal komen.

*

MICKEY EN KUIFJE

Ik geniet elke week opnieuw van uw fijne weekblad, maar deze brief is niet alleen om uw blad te prijzen. Ik mis de laatste tijd namelijk het verhaal van „Ton en Tineke". Daar heb ik altijd erg veel om moeten lachen en ik denk niet dat ik alleen namens mezelf spreek als ik u dringend verzoek deze strip weer op de oude vertrouwde plaats te zetten.
(Als blijkt dat het merendeel van de lezers het met je eens is, zullen Ton en Tineke weer in ere worden hersteld. Redactie).
Dan heb ik nog iets op het hart. De voorpagina van PEP vertelt ons dat PEP een weekblad is met Mickey en KUIFJE. Als dat er op staat, vind ik dat Kuifje er toch wel moet in staan!

Johan van den Bergh

Je hebt waarschijnlijk al gemerkt dat Mickey en Kuifje van de voorpagina verdwenen zijn.

*

NOZEMS

Mijn zoontje van vijf kwam onlangs huilend thuis en vertelde dat hij overreden was door een motor. Behalve een paar schrammen had hij er gelukkig geen schadelijke gevolgen van opgelopen. Ik stond al te foeteren op die nozems van tegenwoordig, toen er plotseling gebeld werd. Er stond een jongen voor de deur die zich verontschuldigde omdat hij met zijn bromfiets mijn zoontje had aangereden. Hij vertelde dat hij er niets aan kon doen, omdat onze kleine man plotseling vóór hem de straat was overgestoken. Ze hoeven mij nu niets meer te vertellen over bromnozems. Lang niet iedere jongen op een bromfiets is een wegpiraat. Ik vond dat ik u dit toch even moest schrijven, omdat uw blad vooral door jongeren wordt gelezen.

Mevr. P. van Raalten

KAPITEIN ROODBAARD IN: DE SCHRIK
NU DE PLEEGZOON VAN ROODBAARD MAN BEGINT TE WORDEN, GAAT DE BERUCHTE ZEEROVER ZICH INTENSIEF MET ZIJN OPVOEDING BEZIGHOUDEN. TE INTENSIEF, VINDEN ZIJN MANNEN...
ER BROEIT IETS ONDER DE MANNEN, KAPITEIN! ZE ZIJN ONTEVREDEN! ZE VINDEN DAT U TEVEEL TIJD BESTEEDT AAN UW ZOON EN TE WEINIG AAN HET VEROVEREN VAN NIEUWE BUIT... ZE ZEGGEN DAT ROODBAARD DE VERSCHRIKKELIJKE ZO MAK ALS EEN LAMMETJE IS GEWORDEN...
DIE ELLENDELINGEN! BAH! DUS ZE WILLEN DAT IK ME MEER MET HEN BEZIGHOUD? NOU, DAT KAN GEBEUREN!
LAAT DE ZWARTE VALK GEVECHTSKLAAR MAKEN... WIJ VAREN UIT EN ERIK GAAT MEE... HIJ STUDEERT DE LAATSTE TIJD TE VEEL... HIJ WORDT TE HOFFELIJK EN TE BELEEFD...
HET WORDT TIJD DAT HIJ LEERT DAT EEN ECHTE PIRAAT GEEN MEDELIJDEN EN EERLIJKHEID KENT... ZICH NIET HOUDT AAN EEN GEGEVEN WOORD! HIJ WORDT EEN ECHTE KAMERGELEERDE! GA HEM HALEN!
EVEN LATER ...
JONGEN... IK HEB BESLOTEN JE NAAR DE ZEEVAARTSCHOOL IN ENGELAND TE STUREN, ONDER EEN VALSE NAAM NATUURLIJK. IK WIL DAT JE EEN UITSTEKEND ZEEMAN WORDT! MAAR EERST GAAN WE NOG EEN REISJE MAKEN...
?!?
BRENG JE BAGAGE AAN BOORD VAN DE ZWARTE VALK... JIJ MAG ZELF MET JE SABEL HET NODIGE GELD VOOR JE STUDIE BIJ ELKAAR ZIEN TE KRIJGEN!
GEWELDIG! AFGESPROKEN, VADER.
D.48 A
ENKELE DAGEN LATER VERTREKT HET TROTSE SCHIP, DE ZWARTE VALK, ZWAAR BEWAPEND EN MET MEER DAN 100 ONVERSCHROKKEN PIRATEN AAN BOORD, UIT HET KLEINE HAVENTJE...
NIET LANG DAARNA VOLGT EEN REEKS VAN PLUNDERINGEN. DE ZWARTE VALK VAART VLAK LANGS DE KUST, WAAR DE MEEDOGENLOZE PIRATEN KLEINE KUSTSTEDEN ARM ROVEN EN KOOPVAARDIJSCHEPEN LEEG PLUNDEREN... ONGRIJPBAAR VOOR ZIJN ACHTERVOLGERS STROOPT KAPITEIN ROODBAARD HET HELE CARAÏBISCHE ZEEGEBIED VAN NOORD NAAR ZUID AF....
EN TERWIJL DE ZEEROVERS EEN SPOOR VAN SCHRIK EN ONTZETTING ACHTERLATEN, BEDENKT ERIK, TERNEERGESLAGEN OVER DE RELING HANGEND...
IS DAT NU 'T SPANNENDE EN OPWINDENDE LEVEN WAAR IK VAN DROOMDE?
STEEDS MAAR BLOEDVERGIETEN... HAAT EN ELLENDE VEROORZAKEN... DODEN OF GEDOOD WORDEN! EN ALLEEN MAAR OM EEN ONGELUKKIG BEETJE GOUD! DAT SMERIGE GOUD....
IK HEB ER GENOEG VAN! GENOEG! MOORDEN EN PLUNDEREN... HET IS VERSCHRIKKELIJK... EN MIJN EIGEN VADER IS HUN LEIDER!
HUM! IK GELOOF DAT DEZE REIS EEN AVERECHTSE UITWERKING OP HEM HEEFT.
D.48-B

DER ZEVEN ZEEËN

KAPITEIN ROODBAARD IN: DE SCHRIK

DER ZEVEN ZEEËN
EEN WEEK LATER BEGINT DE LANGE REIS NAAR LONDEN... ER HEERST EEN GESPANNEN SFEER AAN BOORD VAN HET SCHIP...ZOWEL BEMANNING ALS PASSAGIERS ZIJN DODELIJK BEVREESD VOOR ROODBAARD DE VERSCHRIKKELIJKE...
DIE ARME MENSEN ZIJN DOODSBENAUWD VOOR EEN OVERVAL VAN MIJN VADER... IK WILDE DAT IK ZE KON VERTELLEN DAT ROODBAARD ZOLANG WIJ AAN BOORD ZIJN, DIT SCHIP NOOIT ZAL AANVALLEN...
MEN ZEGT DAT ROODBAARD DE "SAO PAOLO" IN BRAND HEEFT GESTOKEN, NADAT HIJ ALLE OPVARENDEN VERMOORD HAD...
IK BEN TOCH ZO BANG!...
WANNEER HET SCHIP DE LAATSTE AMERIKAANSE EILANDEN ACHTER ZICH LAAT, HAALT IEDEREEN WEER VERLICHT ADEM... HET GEVAAR IS VOORBIJ! MAAR EEN TOCHT VAN VERSCHILLENDE WEKEN LIGT NOG VOOR DE BOEG...
EINDELIJK, OP EEN GRAUWE REGENACHTIGE DAG, KOMT DE WITTE ROTSKUST VAN ENGELAND IN ZICHT... HET SCHIP GAAT IN DE HAVEN VAN LONDEN VOOR ANKER....
BRR! WAT IS HET HIER KOUD! MAAR IK HEB TOCH GEEN HEIMWEE NAAR ONZE BLAUWE HEMEL EN STRALENDE ZON, BABA... DEZE STAD LIJKT ME GEWELDIG!
NEEMT U MIJ NIET KWALIJK, MAAR BENT U MISSCHIEN DE GRAAF DE SAO MARTIN...
?!? KENT U MIJ?
DE COMMANDANT VAN ONZE KONINKLIJKE ZEEVAARTSCHOOL HEEFT VAN DE ONDERKONING VAN BRAZILIË BERICHT ONTVANGEN OMTRENT UW KOMST EN UW VERLANGEN ONZE SCHOOL TE BEZOEKEN...
DAT IS WEER IETS VAN MIJN VADER!
ONZE SCHOOL STAAT NIET VOOR IEDEREEN OPEN, MAAR NA DE WARME AANBEVELING VAN UW ONDERKONING, HEEFT DE COMMANDANT BESLOTEN U ZONDER VOOR EXAMEN TOE TE LATEN.
EEN HALF UUR LATER...
HIER IS HET. DE COMMANDANT VERWACHT U...
ALS NOU ALLES MAAR GOED GAAT!
WELKOM OP ONZE SCHOOL, JONGEMAN. CUNNINGHAM ZAL U AAN UW MEDELEERLINGEN VOORSTELLEN.
HIJ MOEST EENS WETEN DAT HIJ DE ZOON VAN EEN PIRAAT OP VALSE PAPIEREN BINNENLIET!
MIJN DANK, SIR.
EVEN LATER...
HEREN, IK KOM U EEN NIEUWE LEERLING VOORSTELLEN... JOÃO DE SAO MARTIN Y MARQUÊS...
ONGETWIJFELD EEN OUDE PORTUGESE FAMILIE.
WAREN UW VOOROUDERS ZEELIEDEN, MIJNHEER?
MIJN VADER HEEFT ZIJN NAAM EN FORTUIN MET DE SABEL VEROVERD, MIJNHEER!
D.51.8

Ivanhoe
IVANHOE IS ONOPGEMERKT DOORGEDRONGEN IN 'T KASTEEL VAN PRINS JAN. HIJ IS OP ZOEK NAAR WALDOCH, DE ALCHEMIST, DIE HIER GEVANGEN WORDT GEHOUDEN. ALS IVANHOE BIJNA DE KERKERS HEEFT BEREIKT, STAAT HIJ PLOTS TEGENOVER TWEE SOLDATEN. HIJ KAN NIET TERUG EN HIJ IS ONGEWAPEND...
BLIJF STAAN KEREL, OF IK...
IK HEB MAAR ÉÉN KANS... DAT IS EEN ONVERHOEDSE AANVAL...
HELP..! ALARM..! EEN INDRINGER!
WAT IS ER AAN DE HAND?
ALARM! EEN INDRINGER IN DE KERKERS!
WIE KAN DAT ZIJN? DAAR MOET IK MEER VAN WETEN.
WIE BEN JIJ... EN WAT ZOEK JE HIER? GEEF ANTWOORD OF IK RIJG JE AAN MIJN ZWAARD!
NIET ZO HAASTIG! 'K DENK DAT IK DAT ANTWOORD WEL KAN GEVEN.
DIT IS IVANHOE EN IK HEB BIJ GERUCHTE VERNOMEN DAT HIJ OP ZOEK IS NAAR 'N OUDE HEKSENMEESTER.
JA, DIE WORDT HIER GEVANGEN GEHOUDEN, MAAR HIJ IS GEEN HEKSENMEESTER. HIJ IS ONSCHULDIG.
JIJ MENGT JE IN MIJN ZAKEN EN DAT IS HEEL GEVAARLIJK. JE SLUIPT ZELFS ALS 'N SPION M'N KASTEEL BINNEN EN DAT IS NOG ERGER.
SPIONNEN GUN IK SLECHTS EEN KORT LEVEN. SMIJT HEM VOORLOPIG IN DE KERKER...
...BIJ ZIJN VRIEND WALDOCH!

HEER IVANHOE!
IVANHOE, JE KUNT JE LAATSTE LEVENSDAGEN NUTTIG MAKEN, DOOR WALDOCH TE HELPEN. HIJ MOET GOUD VOOR ME MAKEN ... VEEL GOUD!
WALDOCH, IK HEB JE AL JE INSTRUMENTEN LATEN BEZORGEN. AAN HET WERK NU, ALS JE JOUW LEVEN EN DAT VAN JE VRIEND NOG WAT WILT REKKEN.
HEER IVANHOE, HEBT U ZICH OM MIJ TE REDDEN IN GEVAAR BEGEVEN? DIT IS EEN WANHOPIGE TOESTAND.
NIET ZO SOMBER. IK HEB IN IEDER GEVAL ÉÉN GOED BERICHT.
UW DOCHTER IS IN VEILIGHEID. ZE HEEFT DE STAD VERLATEN EN MIJN KNECHT BRENGT HAAR NU NAAR HET KASTEEL VAN M'N VADER.
HEER IVANHOE, HET IS HET BESTE DAT WE ONMIDDELLIJK AAN HET WERK GAAN EN GEEN TIJD VERLIEZEN.
AAN HET WERK?
WILT U DIE SCHURK VAN EEN PRINS HELPEN OM UIT DE SCHULDEN TE KOMEN? GAAT U WERKELIJK GOUD VOOR HEM MAKEN?
IK GA IETS MAKEN, DAT BETER IS DAN GOUD.
BETER? DAT ZOU JE AAN DIE AFSCHUWELIJKE GEUR NIET ZEGGEN!
WAT U DAAR ZIET DRUPPELEN, IS MEER WAARD DAN GOUD. IN ONZE OMSTANDIGHEDEN TENMINSTE...

Flippie Flink
ER WORDT HIER NIET DRIE KEER PER DAG GEGETEN !
ER WORDT HIER 24 UUR AAN EEN STUK DOOR GEGETEN !
DAG IN DAG UIT STA IK ME BOVEN MIJN FORNUIS AF TE SLOVEN EN DENK JE DAT IEMAND DAT WAARDEERT ?
NEE!
ZEGT ER ÓÓIT IEMAND: "HET HEEFT LEKKER GESMAAKT, KOKKIE!" OF "WAT BEN JE TOCH EEN GEWELDIGE KOK!"
NEE!
© 1965 - K.F.S. Opera Mundi
ZIJ ETEN HUN BUIK ROND EN GAAN WEER WEG ...
ER KAN ZELFS GEEN KNIKJE AF !
ALLEEN WANNEER ER IETS NIET DEUGT, KRIJG IK WAT TE HOREN. (SNIF)
IK VERDRAAG HET NIET LANGER !
WIJ TRAKTEREN HEM OP EEN ETENTJE, SERGEANT !

Asterix en het gouden snoeimes

Asterix
WAT IS DAT?
DAT IS DE STEM VAN PANORAMIX, DE DRUÏDE!
HET KOMT UIT DIE EIK, DAAR.
GRNBRGRNBRGRN... AGRSAGRSAGRSAGR ... OEOEOEOE.
WAT IS ER GEBEURD, OH DRUÏDE?
BIJ BELENOS, TOUTATIS EN BELISIMA! MIJN GOUDEN SNOEIMES IS GEBROKEN!
!
'T IS VERSCHRIKKELIJK DE MARETAK, DIE IK NODIG HEB VOOR DE TOVERDRANK, MOET MET 'N GOUDEN SNOEIMES GESNEDEN WORDEN.
BOVENDIEN IS ER BINNENKORT DE JAARLIJKSE BIJEENKOMST VAN GALLISCHE DRUÏDEN EN DAAR KAN IK ZONDER SNOEIMES NIET NAAR TOE
ER ZIT NIETS ANDERS OP DAN EEN NIEUW TE KOPEN....
MAAR GOEDE SNOEIMESSEN ZIJN ZELDZAAM!
DE ENIGE GOEDE SNOEIMESSEN, DE ENIGE TROUWENS WAAR IK GENOEGEN MEE NEEM, ZIJN DIE WELKE AMERIX UIT LUTETIA MAAKT.
DAT IS WAAR, DE SNOEIMESSEN DIE AMERIX MAAKT ZIJN GOED, DAAR STAAN ZE OM BEKEND.
EH JA...
EN LUTETIA IS VER WEG... BOVENDIEN MOET JE DOOR GROTE WOUDEN VOL STRUIKROVERS EN BARBAREN ....
IK BEN BEREID VOOR U NAAR LUTETIA TE GAAN, OH DRUÏDE.

en het gouden snoeimes

de *Cartwrights* in

OOG om OOG

SPELREGELVRAAGJE

Voor de voetbaljongens: de scheidsrechter laat, bij hands door de verdedigende partij, een vrije schop nemen op de lijn van het strafschopgebied. Mag dat?

ANTWOORD SPELVRAAGJE:

Nee, dat mag niet. Waarom niet? De lijnen behoren tot het strafschopgebied, dus moet de scheidsrechter in dit geval een penalty ofte wel strafschop laten nemen.

DURE PELE

Over Pele, een van de beroemdste (en duurste) voetballers ter wereld, de „Zwarte Parel" van het Brazilaanse elftal, is altijd wel iets te vertellen. En niet alleen over zijn verbazingwekkende schotvaardigheid, hoewel die inderdaad wel zeer indrukwekkend is. Toen Peles club Santos met 11-0 van Botafogo won, nam de wonder-voetballer zelf niet minder dan acht voltreffers voor zijn rekening, waarmee hij voor de zoveelste maal bewees zijn gewicht in goud waard te zijn. Ach, misschien zijn er wel clubs die bereid zouden zijn Santos het gewicht van zijn ster in goud uit te betalen. Als je nagaat dat de club Vasco da Gama uit Rio de Janeiro Pele voor zegge en schrijve één seizoen van Santos wilde **lenen** en bereid was daarvoor een bedrag van **drieëneenhalf miljoen gulden** neer te tellen, dan kom je al een aardig eind in de richting. Een andere club, in Algerije, maakte het nog bonter. Die wilde, in ruil voor de kostbare Pele, een scheepslading olie, fosfaten, kolen en vloeibaar gas naar Brazilië sturen. Jawel, een scheepslading, niet een roeibootje vol! Maar tot nu toe hebben Peles bazen in Santos op al die geweldige (maar ook wel belachelijke) aanbiedingen gewoon „nee" gezegd. Deze zwarte parel is blijkbaar onbetaalbaar. En: onvervangbaar!

DOOR BOB SPAAK

OP EEN BACK

„Ik heb," zo schrijft een back te Acht,
„allang op een transfer gewacht.
Ik kom aan spelen niet meer toe,
maar kan het vast nog, zegt m'n moe,
die sterk aan Inter heeft gedacht."

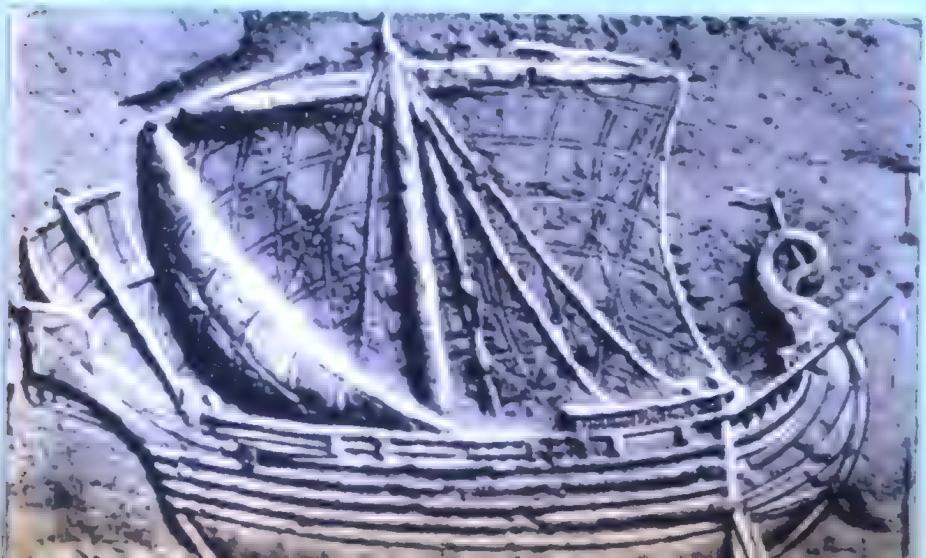
KOFFIE VOOR GARRINCHA

Datzelfde Santos voelde wel iets voor een andere beroemde voetballer, voor Garrincha, die in Botafogo speelt. „Wij bieden u," zeiden de jongens van Santos, „driekwart miljoen gulden voor deze rechtsbuiten. We betalen de helft in geld en de andere helft in koffiebonen." Is dat een mooie handel? Zo kun je nog eens met forse transferbedragen op de markt komen. Voor Nederlandse clubs, die zich een buitenlandse ster van de eerste grootte aan zouden willen schaffen, liggen er nu ruime mogelijkheden in suikerbieten, Hollandse nieuwe, Edammer kazen, Weesper Moppen en tulpenbollen.

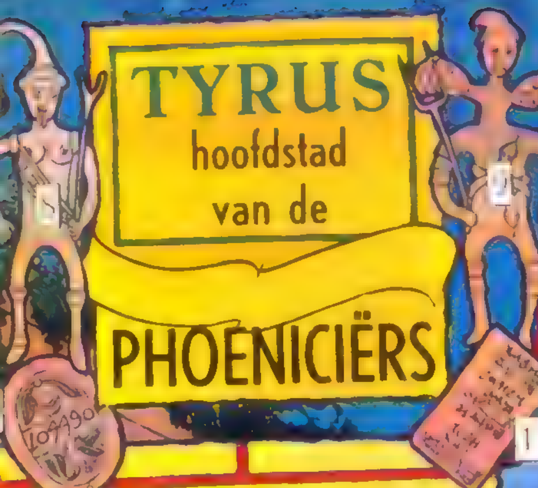
ZEEVAARDERS UIT DE OUDHEID

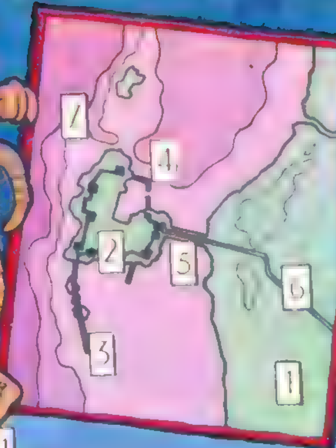
IN de smalle vruchtbare strook tussen de bergketen van de Libanon en de kust van de Middellandse Zee, woonde in de grijze Oudheid het volk der PHOENICIERS. Hun land vormde geen staatkundige eenheid, maar was opgebouwd uit verschillende grote steden, die elk hun eigen „koning" hadden. De namen TYRUS en SIDON, twee van deze steden, zullen je beslist niet vreemd in de oren klinken en anders moet je maar eens de PEP-plaat van deze week bekijken. Daarop zie je de stad TYRUS en zijn bevolking. De Phoeniciërs waren grote zeelieden, die met hun typische schepen langs de gehele Middellandse-Zeekust trokken om koopwaar mee te nemen en die onderweg of in hun thuishaven Tyrus weer te verhandelen. Zoals je ook op de plaat kunt zien, heerste er enorme bedrijvigheid in en om de „stad op het eiland". Toen de handel in goud, zilver, brons en ijzer, kunst- en siervoorwerpen, voedsel en vee tot bloei kwam, richtten de grootste kooplieden van de oudheid overal langs de kust in hun pleisterplaatsen handelskantoren op; zij bouwden fabrieken en stichtten kolonies in het buitenland, omdat er op eigen bodem geen plaats meer was voor de steeds toenemende bevolking. Hierdoor zijn er verschillende uitvindingen van de Phoeniciërs overgewaaid naar andere landen, zoals bijvoorbeeld naar Griekenland, waar de purperverf en de glasfabricage tot op die tijd nog niet bekend was. Het Phoenicische letterschrift, dat waarschijnlijk weer afgeleid is van het Sinai- en spijkerschrift, stond voorbeeld voor het Griekse schrift, waaruit later de Latijnse en daarna de Europese schrifttekens zijn ontwikkeld. De geschiedenis van de Phoeniciërs begint ongeveer 3000 jaar voor onze jaartelling en eindigt in het jaar 64 v. Chr. als Phoenicië door de Romeinen ingelijfd wordt bij de provincie Syrië.

PEP PLAAT SLA GAUW OM

TYRUS hoofdstad van de PHOENICIËRS

1. Kaartje van de stad Tyrus. 2. Eilandje waarop Tyrus ligt. 3. Grote zuidelijke haven. 4. Handelshaven. 5. Haven gebouwd door Alexander. 6. Waterleiding. 7. Van licht naar donker paars: diepte van het water 5-15 meter. 8. Bronzen beeldje van de god Baäl. 9. Beeldje met drie koppen: Baäl, Melkart en Astarte. 10. Zegel van Phoenicisch koopman. 11. Stempel van een handelaar. 12. Phoenicische schone. 13. Ankerstenen.

DE OUDSTE WERELDMARKT

14. De Scilly-Eilanden bij Engeland; hier werd TIN gehaald, belangrijk voor de fabricage van brons. 15. Gallië: voor GOUDKORRELS en verschillende andere produkten. 16. Het land der Hellenen (Griekenland): OLIE, WIJNEN en GOUD; uit Tharsos PURPER en VIJGEN. 17. Het Oostzeegebied: BARNSTEEN. 18. Iberië (Spanje): KOPER en ZILVER. De Phoeniciërs hebben de mijnen bij Huelva ontdekt. 19. Ichnos (Sardinië): LOOD en IJZER. 20. Sicilië: KORAAL, PARELMOER, ZWAVEL, LAVASTENEN. 21. Caphtorim (Kreta): VAZEN en VEE. Ook van het eiland Kittim (Rhodos) werd vee geïmporteerd. Hun handelsgebied bestreek een enorm terrein en de volgende steden zijn dan ook door of onder invloed van de Phoeniciërs gebouwd: Gadès (Cadix), Malaca (Malaga), Porco), Caralis (Cagliari), arthago (Tunis).

22, 23 en 24. Torens waar 's nachts vuren branden. 25 en 26. De stad Tyrus met zijn „FLATS". 27 en 28. Stadsmuren. 29 De Alexander-weg vormt de kade van een der havens. 30. Schip dat van een verre reis terugkeert. 31. Schip voor anker. 32. Huis van een rijke parfumhandelaar. 33. De parfumhandelaar in staatsiegewaad. 34. Douanebeambte. 35. Slaaf. 36. Opzichter. 37. Stadswachters. 38. Boer. 39. Visser uit Sidon. 40. Griekse koopman. 41. Phoenicische koopman. 42. Koopman uit Kreta met zijn opzichter en een slavin. 43. Handelaar uit Phoenicië. 44. Kapitein van een Phoenicisch schip. 45 en 46. Phoenicische boeren. 47. Welgestelde veehouder uit Chaldéa. 48. Ambtenaar. 49. Phoenicische koopman in gesprek met Egyptische collega. 50 en 51. Handelaars in kruiden en specerijen. 52. Rijke boer uit het binnenland in gesprek met een Phoenicische reder. 53 en 54. Hebreeuwse koopman. 55. Leider van een karavaan uit Assyrië wacht op klanten. 56. Man met primitieve takel. 57. Ambtenaar. 58. Soldaat. 59. Een van de grootste verdiensten van de Phoeniciërs is geweest, het ontdekken van een letterschrift. Aan de hand van dit schema (60) kun je het opschrift (59) ontcijferen.

ALBERT WEINBERG

Een Australische groep jachtvliegtuigen omsingelt het toestel van Dan, die met het prototype van een nieuw soort vliegtuig op de vlucht is. De „Verkenner" wordt onder vuur genomen.

HET GEHEIM van

DAN COOPER

Dan scheert rakelings over de golven van de koraal
Ik hoop dat ik hem kan bevrijden zonder dat het prototype in handen van die bende valt!
Koers 320° Ze zijn er dus! Ik ben 20° afgeweken — nu naar links — daar is het!
Daar op dat atol zie ik drie gele bakens
Dan is opeens erg bezorgd. Toch gaat hij landen.
O.K.! O.K.! Verticaal landen en meteen het toestel verlaten!
Heb ik niet te veel risico genomen? Misschien word ik vermoord en nemen ze het toestel mee!

ALBERT WEINBERG

HET GEHEIM van

DAN COOPER

Enkele uren later bedaart de storm en de oude Mustang vliegt rustig over de Papoea golf
Ja, juist! Het oude kamp van de Japanners lag in het zuiden
Nu moet ik die bandieten te grazen nemen. Ze verwachten het toestel van hun piloot en... natuurlijk de „Verkenner II"
Dan bezorg ik ze nu 'n grote verrassing! Eerst in de richting van de oude basis vliegen waar ik verwacht word, en dan het vliegtuig verlaten
Ik spring eruit met mijn parachute...
Hier kunnen ze me vanaf de basis onmogelijk zien. Als ze de Mustang opmerken, denken ze dat hun piloot nog steeds aan boord is.... Dat moet ik uitbuiten
En in het oude Japanse kamp
Ik hoor de Mustang. Ik herken het geluid van de motor. Dan Cooper kan niet ver meer zijn!
Ik hoor anders maar een motor
He, wat doet Kurt nou? Hy komt niet naar de landingsbaan. Wat is er aan de hand?
Hy is stapel gek! Hy vliegt recht op die bomen af!
BROEM!

De Goudzoeker van MEMPHIS-CITY

Een nieuw avontuur van Arendsoog en Witte Veder

Speciaal voor "PEP" geschreven door P. Nowee.

„No sir," weigerde de staljongen beslist. „Als de baas erachter komt, krijg ik mijn ontslag."
De man haalde de schouders op. „Je moet het zelf weten. Je baas hóéft er toch niet achter te komen... Je kunt altijd zeggen, dat je nergens van wist..." Hij zweeg en keek de jongeman strak aan.
Zijn moeite was echter vergeefs. De staljongen schudde het hoofd. „Ik heb „nee" gezegd en dan blijft het „nee." De man wond zich op. Hij wreef zenuwachtig door de borstelige haren van het kleine snorretje, dat zijn bovenlip ontsierde. „Dat verdraaide jong," gromde hij binnensmonds. Plotseling scheen hij iets te bedenken. „Kijk eens... Dit is voor jou als je mij even mijn gang laat gaan," probeerde hij de jongen om te kopen. „Hoeveel maanden moet je werken om twee goudstukken te verdienen...?"
Heel even leek het of de staljongen voor de verleiding zou bezwijken. Zijn ogen lieten het glinsterende metaal in de hand van de man niet los. Hij zag niet eens dat twee ruiters hun rijdieren voor de stalhouderij inhielden.
„Nee, ik doe het niet," hakte de staljongen de knoop door. „Ik wil geen moeilijkheden met de baas en bovendien lijkt het me geen zuivere koffie."
„Hier zul je spijt van krijgen," brulde de man woest. Hij draaide zich met een ruk om en wilde weglopen. Hij had echter evenmin de twee ruiters horen aankomen en botste bijna tegen een van de paarden op. Vloekend en scheldend verwijderde hij zich.
Een van de cowboys steeg af en leidde zijn paard de stalhouderij binnen. „Ik kreeg vaag de indruk dat zijn humeur niet zo best was," zei hij tegen de staljongen.
De jongeman schoot in de lach. „U zit er niet ver naast, sir." Hij nam de leidsels van de cowboy over. De tweede ruiter, een Indiaan, was inmiddels ook afgestegen.
„Had je ruzie gemaakt met die kerel?" vroeg de cowboy langs zijn neus weg.
„Hij bood me twee goudstukken als hij even in de zadeltassen van Thomas Paton mocht kijken," antwoordde de staljongen. Maar hij heeft niets te maken met de zadeltassen van een ander."
De cowboy floot zacht tussen de tanden. „Twee goudstukken... Het is nogal wat! Hij verwachtte zeker iets heel belangrijks of kostbaars in de zadeltassen van die Paton te vinden..."
„Ach, hij is weg en hij zal wel niet meer terugkomen," meende de knaap.
De cowboy dacht er anders over. „Hoe heet je?" vroeg hij vriendelijk.
„Den, sir."
„Luister eens, Den," ging de cowboy verder. „Dit is een vreemd zaakje. Waarom vroeg die kerel niet aan Paton zelf of hij even in zijn zadeltassen mocht kijken...? Paton mocht het kennelijk niet weten!" Hij draaide zich half om en keek de Indiaan heel even aan. Deze knikte, nauwelijks zichtbaar.
„Kun je een geheim bewaren, Den?" vervolgde de cowboy dan.
„Ik kan zwijgen als het graf, sir!"
„Heb jij weleens van Arendsoog en Witte Veder gehoord?"
„Wie heeft er niet gehoord van die twee!" riep de staljongen lachend uit. „Mijn broertje..." Hij zweeg plotseling en staarde de cowboy en de Indiaan aan. Zijn ogen werden groot als schoteltjes. „Wacht eens even..." mompelde hij dan. Arendsoog en Witte Veder... U wilt toch niet zeggen, dat ú..."
„Ssstt!" siste de cowboy. „Ik vroeg of je een geheim kon bewaren en nu schreeuw je het bijna van de daken. Je hebt gelijk: dit is mijn vriend Witte Veder en ik ben Arendsoog."
„Lieve help!" stamelde Den. „Dat kan... dat moet..."
Arendsoog grinnikte zacht. „Ik ben een boon als ik snap wat je bedoelt. Enfin, het zal wel niet zo belangrijk zijn. Ik heb je alleen gezegd wie wij zijn, omdat ik graag zou hebben dat je ons iets meer vertelde over Thomas Paton en over die kerel met dat snorretje."
Den was nog steeds een beetje de kluts kwijt. Het gebeurde ook niet elke dag dat Arendsoog je om inlichtingen vroeg...! „Ik zal alles zeggen wat ik weet, mister Arends..."
„Stanhope!" viel Arendsoog hem in de rede.
„Mister Stanhope," ging Den verder. „Ik kan u helaas niets vertellen over die kerel met het snorretje, want ik zag hem zelf vandaag pas voor het eerst. Maar Thomas Paton is zo bekend als de bonte hond. Hij is een oude, arme goudzoeker. Tientallen mensen hebben hem in de loop der jaren al verteld dat er honderd mijl in de omtrek nog nooit goud gevonden is. Thomas deed echter altijd alsof hij doof was en ging rustig verder met zijn onderzoekingen."
„Als ik het goed begrijp is Paton nú in de stad?" wilde Arendsoog weten.
„Hij komt een paar maal per jaar naar Memphis-City om inkopen te doen."
„Het is dus waarschijnlijk dat hij vandaag weer inkopen heeft gedaan," opperde Arendsoog. „Waar doet hij zijn inkopen altijd in?"
„In zijn zadeltass..." Den draaide zich met een ruk om en keek naar een van de boxen. „Verdraaid," zei hij dan, „dat kan niet... Zijn zadeltassen liggen hier..."
„Daarom vroeg ik je juist waar Paton zijn inkopen altijd in deed," antwoordde Arendsoog. „Het is allemaal een beetje vreemd. Een oude goudzoeker, die regelmatig naar de stad komt om inkopen te doen, wijkt plotseling van zijn gewoonte af en laat zijn zadeltassen in de stalhouderij achter. En juist die ene keer heeft een onbekende zoveel belangstelling voor die zadeltassen, dat hij er twee goudstukken voor over heeft om er een kijkje in te mogen nemen..."
„Er is nog iets vreemds," merkte Den bedeesd op. „Het was dom van me om er niet eerder aan te denken..."
„Wat is er dan?"
„Ik heb vanmorgen even met Thomas staan praten en toen zei hij: „Als je me nodig hebt, kun je me vinden in het Memphis-hotel." Ik vraag me nu af wat Paton daar uitvoert! Gewoonlijk doet hij zijn inkopen, drinkt een biertje en vertrekt weer."
„Ik veronderstel dat hij in het Memphis-hotel blijft slapen," zei Arendsoog in gedachten. „Het is wel een beetje laat om nu nog te vertrekken. Over een uurtje is het donker." Hij zweeg.
„Wij ook slapen in Memphis-hotel," opperde Witte Veder.
Arendsoog verwonderde zich er niet over dat de Indiaan zijn gedachten had geraden. Het kwam zo vaak voor. De twee vrienden begrepen elkaar zó goed, dat ze niet veel woorden nodig hadden.
„Tja," maakte Arendsoog een eind aan het gesprek, „misschien kunnen we even praten met mister Paton."

Een kwartiertje later klopte Arendsoog op de deur van de hotelkamer waar Thomas Paton zijn intrek had genomen.
Tien, twintig seconden bleef het doodstil in de kamer. Toen werd de deur op een kier geopend. „Wie zijn jullie en wat moet je?" klonk een achterdochtige stem.
„Mijn naam is Bob Stanhope en dit is mijn vriend Zwarte Uil," antwoordde Arendsoog. „Wij zijn uw buren voor vannacht." Hij zweeg even en keek de oude man aan. „En?" snauwde deze.
Arendsoogs stem daalde tot een zacht gefluister. Je kon nooit weten of er achter de deuren van de andere kamers nieuwsgierige oren luisterden! De goudzoeker luisterde aandachtig.
Toen Arendsoog uitgesproken was, bleef het enige tijd doodstil. „Komt u binnen," zei Paton plotseling, terwijl hij de deur wijd opendeed. „Ik ken u niet, maar toch geloof ik dat ik u vertrouwen kan. Ik, ik ben geschrokken van uw verhaal..."
„Zit er iets waardevols in uw zadeltassen, mister Paton?" vroeg Arendsoog.
„Absoluut niets! Toch is het voor mij niet moeilijk om te raden waar die kerel met het snorretje naar zocht... Hij zocht echter op de verkeerde plaats." Terwijl hij sprak haalde hij een onooglijk stukje papier uit zijn broekzak. „Ik denk dat dit het is. Ik begrijp alleen niet hoe die kerel kon weten..."
„Ik snap er niets van," viel Arendsoog hem in de rede.
„De staljongen heeft u veel over mij verteld," antwoordde Paton. „Maar Den kon niet alles weten... De arme Thomas Paton is namelijk kort geleden de rijke Thomas Paton geworden! Ongeveer veertig mijl naar het noorden heb ik een rijke goudader ontdekt... Ik

heb het land in kaart gebracht en afgepaald, en nu ben ik in Memphis City om mijn claim*) te laten inschrijven..."

Arendsoog floot verbaasd tussen zijn tanden. Hij liep naar het venster en staarde naar buiten. Toen hij zich weer omdraaide, stond zijn gezicht ernstig. „Ik ben bang dat uw leven gevaar loopt, mister Paton," zei hij. „Het is waarschijnlijk dat Snorremans — laten we hem zo maar even noemen — erachter is gekomen dat u zo'n belangrijke vondst hebt gedaan. Hij wil nu de kaart te pakken krijgen die u van het gebied getekend hebt. Als de kaart eenmaal in zijn bezit is, laat hij natuurlijk direct het land op zijn naam schrijven... Een sterke vent die hem er dan nog af krijgt!"

„Wat moet ik doen?" vroeg Paton hulpeloos.

Arendsoog dacht even na. „Mijn vriend en ik willen u graag helpen, mister Paton," zei hij toen.

„Snorremans denkt dat de kaart in uw zadeltassen zit. Wel... laat hem in die veronderstelling! U gaat nu naar de stalhouderij en haalt de tassen op. Mijn vriend en ik houden u voortdurend in de gaten en u hoeft dus niet bang te zijn dat u iets zal overkomen. U brengt de zadeltassen onmiddellijk naar deze kamer. Vannacht slaapt u echter met Zwarte Uil in de kamer hiernaast. Ik blijf hier en houd een oogje op de zadeltassen... We hebben een grote kans dat Snorremans het overbrengen van de tassen bemerkt. Hij zal waarschijnlijk de stalhouderij geen seconde uit het oog verliezen en wachten op een goede gelegenheid... Die gelegenheid krijgt hij vannacht!"

De grote staande klok in de gang van het Memphis-hotel sloeg twee donkere slagen. In Patons kamer hield Arendsoog de adem in... Zijn scherpe oren hadden een zacht geluid opgevangen... Er kwam iemand de trap op! De seconden tikten voorbij... Het was nu weer doodstil... Toen werd heel langzaam de knop van de kamerdeur omgedraaid

WORDT VERVOLGD

*) aanspraak

EEN AVONTUUR VAN
SPAGHETTI
MAAR LUISTER NOU EENS, SPAGHETTI! WEES NU VERSTANDIG....
NEEN!
JE BENT MIJN BLOEDEIGEN NEEF, PROSJOETTO... IK WEET HET! MAAR TELKENS ALS JIJ IN MIJN BUURT OPDUIKT....
JAWEL, MAAR DEZE KEER HEB IK HEEL RUSTIGE PLANNEN...
?
IN DE FIETSENDE TREKKER
WAT IS DAT VOOR EEN DING: EEN FIETSENDE TREKKER?
EEN HOTEL! HET STAAT TE KOOP... VOOR EEN PRIKJE!.
ERGENS HOOG IN DE ALPEN ... VLAKBIJ DE GRENS ... 'N IDEAAL VAKANTIEOORD.
DAT INTERESSEERT ME GEEN BIET!
MAAR... SPAGHETTI!
WIJ HEBBEN HET AL GEKOCHT!
WAT?!
IK HEB HELEMAAL NIETS GEKOCHT!
JAWEL! IK HEB ALLE PAPIEREN AL GETEKEND EN OMDAT IK NIET GENOEG GELD HAD, HEB IK JOUW ALS PARTNER GENOEMD...
MAAR NU MOETEN WE WEG. DE NOTARIS VERWACHT ONS ... WE MOETEN NOG HET EEN EN ANDER REGELEN EN ... BETALEN!
NOU DAT IS WEER VECHTEN TEGEN DE BIERKAAI!
1

goud in de wielen

„EEN MUIS IN EEN MOLEN IN MOOI AMSTERDAM"

Er was eens een muis in mooi Amsterdam
Die zat in een molen heel stiekem verscholen.
Hij zong elke morgen, wat is het toch fijn
Een muis in een molen in Mokum te zijn.

Refrein
Ik zag een muis (waar)
Daar op de trap (waar op de trap)
Nou daar.
Een kleine muis op klompjes
Nee 't is geen grap
Het ging van klip klippedie klap
op de trap.

Het muisje was eenzaam
en zocht naar een vrouw.
En Piep zei een muis in het voorhuis
Ik trouw.
En dus zongen ze samen:
Wat is het toch fijn
Een muis in een molen in Mokum te zijn.

Refrein

Ma muis kreeg een vijfling
En allen gezond.
Dus aten de muisjes
beschuiten met muisjes.
En iedereen zong toen:
Wat is het toch fijn
Een muis in een molen in Mokum te zijn.

Refrein

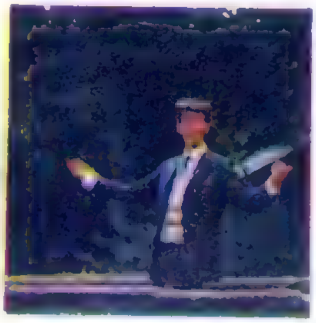
De muizenfamilie werd vreselijk groot
De molenaar vluchtte. Hij was als de dood
Voor de muizen die zongen:
Wat is het toch fijn
Een muis in een molen in Mokum te zijn.

Refrein

Coda: De muizen die hebben het fijn naar hun zin
De molen staat leeg want geen vrouw durft er in.

Elke week komen er in de platenwereld tientallen nieuwe platen uit. Platen die na enkele weken weer vergeten zijn, maar ook zwarte schijven die op de hitparade gaan prijken en door honderdduizenden worden gekocht. Het liedje dat je hiernaast ziet afgedrukt, kan een topper van het zuiverste water worden, vooral omdat de tekst heel grappig is. Het nummer is in Engeland door de zanger Ronnie Hilton (boven) uitgebracht op een plaat die „A Windmill in old Amsterdam" heet en die je hier kunt kopen onder HMV 45 POP 1379. Ons aller Rudi Carrell zingt een vertaling van dit lied op de plaat Philips JF 3287 42.

* * * * * * * * *

Het bandje waarvan jullie hieronder de foto zien, heet The G Brothers. Het wordt gevormd door Martin, Peter en Jules Gulikers, drie broers die in Limburg wonen. Vijftien jaar geleden vertrokken ze met de hele familie naar Australië. Daar vormden ze een trio (de bezetting was twee gitaren en drums) en traden op voor radio en tv. Een half jaar geleden zijn ze naar ons land teruggekeerd en sindsdien treden ze vooral op in Limburg en België. Het repertoire van de G Brothers bestaat vooral uit Engelse en Amerikaanse volksliedjes. Over enkele weken komt hun eerste plaat uit. We zijn benieuwd!

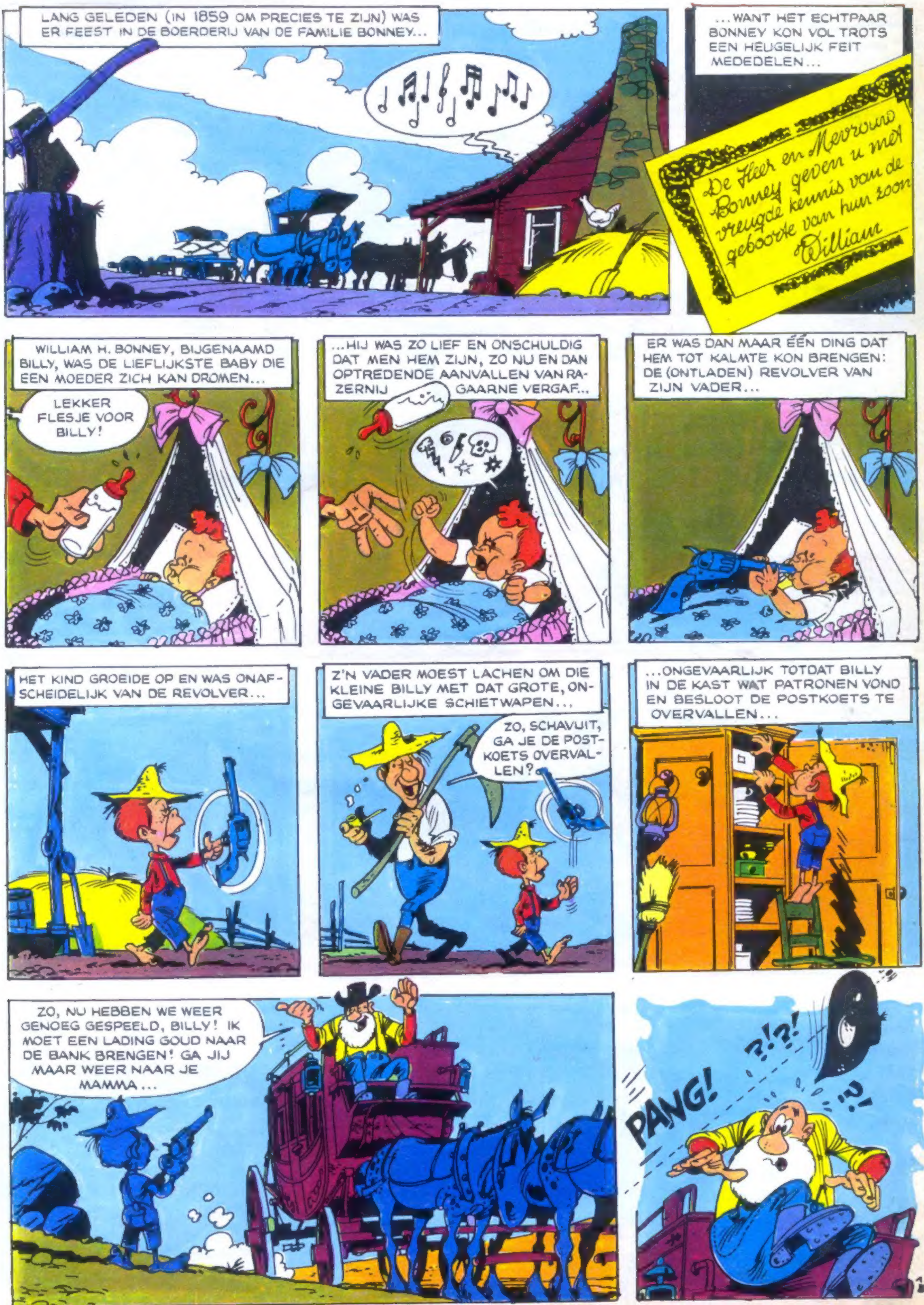
HET VERRAAD VAN STEVE WARSON

HET VERRAAD VAN
Eindelijk rust!
Er staat iemand voor de deur die geen mens binnenlaat! Nu kunnen we even praten.
Henry Vaillant is een gelukkig man. Hij is trots op zijn zonen èn hun collega's, die met de drie Vaillants een schitterende overwinning hebben behaald.
Nu wij hier zo fantastisch voor de dag zijn gekomen, weten jullie net zo goed als ik dat de Amerikaanse importeurs morgen contracten komen tekenen.
Het succes van onze wagens is hier duidelijk bewezen en de fabriek zal op volle toeren moeten gaan werken om alle bestellingen waar te maken.
Ik maak van deze gelegenheid graag gebruik om, in naam van onze firma, alle arbeiders, racers en mecaniciens geluk te wensen en te danken.
Onze rol is hiermee echter niet uitgespeeld. Om de verkoop in de Verenigde Staten te bevorderen, zullen wij zelf deelnemen aan enkele grote races in Amerika!
Dat betekent een fijne trip voor jullie, want ik ben ervan overtuigd dat wij die races gemakkelijk zullen winnen!
Hm!
Wat is er Steve? Dacht jij van niet?
Ik ben het niet met u eens! Dacht u dat de Amerikanen hun eigen markt laten bederven zònder een tegenoffensief in te zetten?
Natuurlijk! Zij zullen uit alle macht tegen ons vechten, maar ONZE wagens zijn beter, daar ben ik zeker van.
Dat kan wel zijn, maar ik ken daar mensen die niet voor sabotage zouden terugdeinzen. Als ze daarmee kunnen verhinderen dat de Vaillantes vaste grond onder voeten krijgen! Dat weet ik heel zeker!
Meen je dat?
Ik ken de Amerikanen! De strijd die wij hier uitgevochten hebben, is een peuleschilletje vergeleken met wat ons aan de andere kant van de Oceaan wacht! Ik raad u aan
er een COMMANDO op af te sturen!

STEVE WARSON
Een commando? Wat bedoel je?
Een stel vastberaden kerels die in prima conditie zijn, geen angst kennen . . . . hun hart op de juiste plaats hebben zitten en over een paar flinke knuisten beschikken!
Ik weet niet of mijn racers aan jouw beschrijving beantwoorden, Steve, maar ik geloof wel dat ze in een „commando" zouden passen . . . .
Maar onder die voorwaarden kan ik hen natuurlijk niet verplichten. Een knokploeg moet uit vrijwilligers bestaan!
Mannen, jullie hebben gehoord wat Steve heeft gezegd. Als jullie je in staat voelen in het commando te worden opgenomen, zeg het dan.
Ja, ik!
NOU!
JA!
VAILLANTE
VAILLANTE
En jij, Steve?
Ik doe ook mee. Ik kan Michel toch niet in de steek laten? Bovendien weet ik wat ons te wachten staat, dat is wel zo prettig!
Ik stel voor hierover verder te praten in Parijs. Kleed je gauw om . . . tot vanavond!
Onderweg . . . .
Vind je het leuk naar de V.S. te gaan?
Och . .
Ik ben gewend geraakt aan het leven in Europa; ik denk er zelfs over, me hier voor vast te vestigen. Waarschijnlijk wordt dit mijn laatste reis naar mijn land . . naar Texas, bedoel ik. Kom je logeren?
In Texas? Bij al die herriemakende cowboys zeker? Dat is niets voor mij!
Doe niet zo dom, Michel! Ze zijn in Texas óók niet achterlijk! Ik heb nog een fijne ranch in Texas . . . echt wel leuk . . .
Dat wist ik niet!
Eigenlijk is die ranch het enige dat mij nog aan Texas bindt, voor de rest . . . . Wij in Amerika missen een verleden . . . . een cultuur . . . . en die heb ik hier in Europa wèl gevonden . . . . Ik heb geen spijt van de ruil . . . .

LUCKY LUKE en BILLY

the Kid

Dit is een verhaal uit de tijd dat het Wilde Westen nog werkelijk het Wilde Westen was. De tijd waarin één man een hele stad of een heel gebied kon terroriseren, maar ook de tijd waarin één man in zo'n stad of gebied weer rust, orde en veiligheid kon brengen.

LUCKY LUKE en BILLY the Kid

PEP — Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V. **Nederland:** Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z. Postbus 497. Telefoon 020-731361. Prijs 45 ct., per week 35 ct (postabonnementen f 4,55 per 13 nummers. Giro 330021). **Ned. Antillen en Suriname:** f 20,80 per jaar. **Overig buitenland** f 28,— per jaar. Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan.